EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 9.3.2010
COM(2010) 83 definitief

2010/0051 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van de voorschriften en algemene beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL: NIEUWE INSTITUTIONELE CONTEXT

Door het Verdrag van Lissabon (hierna "het nieuwe Verdrag" genoemd), dat op 1 december 2009 in werking is getreden, wordt het kader voor de uitvoeringsbevoegdheden die door de wetgever aan de Commissie zijn verleend, ingrijpend gewijzigd. In tegenstelling tot de bepalingen van artikel 202 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (hierna "het EG-Verdrag" genoemd) wordt in het nieuwe Verdrag een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de aan de Commissie overgedragen bevoegdheden om niet-wetgevingshandelingen van algemene strekking vast te stellen ter aanvulling of wijziging van bepaalde niet-essentiële onderdelen van een wetgevingshandeling (gedelegeerde handelingen) enerzijds en de aan de Commissie overgedragen bevoegdheden om uitvoeringshandelingen vast te stellen anderzijds. Zij zijn onderworpen aan totaal verschillende rechtsregels:

– op grond van de bepalingen van het nieuwe Verdrag over gedelegeerde handelingen, die in artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie zijn opgenomen (hierna "het VWEU" genoemd) zijn opgenomen, kan de wetgever de uitoefening van de bevoegdheden van de Commissie controleren door middel van een intrekkingsrecht en/of een recht van bezwaar. De bepalingen zijn op zich toereikend en vereisen geen juridisch bindend kader om werking te kunnen treden.

– de bepalingen in het nieuwe Verdrag over uitvoeringshandelingen, die in artikel 291 zijn opgenomen, voorzien niet in een controlerende rol voor het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de uitoefening door de Commissie van de uitvoeringsbevoegdheden. Een dergelijke controle kan alleen door de lidstaten worden uitgeoefend. Er moet een juridisch kader worden uitgetekend om te bepalen op welke wijze die controle zal verlopen.

Door te voorzien in die beide zeer uiteenlopende juridische kaders hebben de auteurs van het nieuwe Verdrag ernaar gestreefd de aard van die twee verschillende soorten handelingen beter weer te geven:

– bij gedelegeerde handelingen draagt de wetgever aan de Commissie de bevoegdheid over om maatregelen vast te stellen die hij zelf had kunnen vaststellen. Derhalve is het de wetgever die controleert hoe de Commissie die gedelegeerde bevoegdheden uitoefent.

– bij uitvoeringshandelingen is de context heel verschillend. De lidstaten zijn "natuurlijk" belast met de tenuitvoerlegging van de juridisch bindende handelingen van de Europese Unie, maar zodra het nodig is dat die basisbesluiten volgens eenvormige voorwaarden worden uitgevoerd, moet de Commissie haar uitvoeringsbevoegdheden uitoefenen. Derhalve zijn het de lidstaten die moeten controleren hoe de Commissie die uitvoeringsbevoegdheden uitoefent.

De bepalingen van het nieuwe Verdrag plaatsen de medewetgevers ook op gelijke voet met betrekking tot de overdracht van gedelegeerde bevoegdheden en uitvoeringsbevoegdheden.

Krachtens het EG-Verdrag was het de Raad die uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie kon toekennen. De Raad kon zich ook het recht voorbehouden om in bijzondere gevallen zelf uitvoeringsbevoegdheden uit te oefenen.

Krachtens het nieuwe Verdrag is het een rechtstreekse verplichting die uit het Verdrag voortvloeit dat handelingen voorzien in de toekenning van uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie indien dit nodig is met het oog op de eenvormige tenuitvoerlegging van deze handelingen. In naar behoren gemotiveerde specifieke gevallen en in de bij de artikelen 24 en 26 van het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalde gevallen kunnen die handelingen ook uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad in plaats van aan de Commissie toekennen. Dit betekent evenwel niet dat de Raad enige controlerende rol vervult met betrekking tot de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden wanneer die aan de Commissie zijn toegekend.

In het nieuwe Verdrag wordt duidelijk bepaald dat het alleen de lidstaten zijn die de tenuitvoerlegging door de Commissie controleren wanneer een dergelijke controle door een juridisch bindende handeling van de Unie is vereist.

Wat de tenuitvoerlegging van artikel 290 van het VWEU betreft, heeft de Commissie haar standpunt over de werkingssfeer van gedelegeerde handelingen, over de manier waarop bevoegdheidsdelegaties moeten worden afgebakend, over de werkwijze die zij wil volgen om de vaststelling van gedelegeerde handelingen voor te bereiden toegelicht in een mededeling aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2009) 673 van 9 december 2009).

2. DOELSTELLINGEN EN INHOUD VAN HET VOORSTEL

2.1. Bedoeling en essentiële beginselen die ten grondslag liggen van het voorstel

Volgens artikel 291 van het VWEU leggen het Europees Parlement en de Raad volgens de gewone wetgevingsprocedure bij verordeningen vooraf de algemene voorschriften en beginselen vast die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren. Het doel van dit voorstel is uitvoering te geven aan artikel 291 van het VWEU.

Dit voorstel is eerst en vooral ingegeven door de nieuwe bepalingen van het VWEU en de nieuwe institutionele context die in punt 1 is toegelicht. Het voorstel is evenwel ook gebaseerd op Besluit 1999/468/EG van de Raad (hierna "het comitologiebesluit" genoemd) en de ervaring die is opgedaan bij de uitvoering van dat besluit, waarbij de bepalingen van dat besluit zijn vereenvoudigd door met name rekening te houden met de volgende algemene beginselen:

– het zijn de lidstaten die moeten controleren hoe de Commissie die uitvoeringsbevoegdheden uitoefent;

– procedurele voorschriften moeten in verhouding staan tot de aard van de uitvoeringsbesluiten.

2.2. Belangrijkste elementen van het voorstel met inbegrip van punten van overeenkomst en vernieuwingen ten opzichte van het comitologiebesluit

De belangrijkste elementen van het voorstel kunnen als volgt worden samengevat:

– in het voorstel wordt de comitéstructuur van het comitologiebesluit (artikel 3) gehandhaafd, maar wordt de structuur gestroomlijnd, zoals hierna wordt uiteengezet;

– er wordt slechts in twee procedures voorzien: de raadplegingsprocedure, die overeenstemt met de bestaande raadplegingsprocedure en een nieuwe onderzoeksprocedure die de bestaande beheers- en regelgevingsprocedures (artikelen 4 en 5) vervangt;

– de raadplegingsprocedure is de algemene regel en kan op alle beleidsterreinen en voor alle soorten bindende uitvoeringsmaatregelen (artikel 2, lid 3) worden toegepast;

– de criteria voor de keuze van de onderzoeksprocedure stemmen overeen met die van het comitologiebesluit. Om meer samenhang tot stand te kunnen brengen en ervoor te zorgen dat de procedurevoorschriften in verhouding staan tot de aard van de vast te stellen uitvoeringshandelingen, zijn die criteria evenwel bindend in de zin dat de desbetreffende onderzoeksprocedure alleen kan worden gebruikt wanneer aan de criteria is voldaan (artikel 2, lid 2);

– de onderzoeksprocedure (artikel 5) verloopt als volgt:

  - ingeval het comité een negatief advies over de ontwerp-maatregelen uitbrengt, kan de Commissie die ontwerp-maatregelen niet vaststellen. De Commissie beschikt over de mogelijkheid om het ontwerp voor een tweede beraadslaging opnieuw aan het comité voor te leggen of een gewijzigd ontwerp in te dienen. In zeer uitzonderlijke omstandigheden kan de Commissie de ontwerp-maatregelen vaststellen ondanks een negatief advies. In een dergelijk geval heeft het comité het laatste woord binnen een termijn die niet langer dan een maand kan duren;

  - ingeval geen advies wordt uitgebracht, kan de Commissie uiteindelijk zelf besluiten de maatregelen al dan niet vast te stellen, waarbij zij onder andere rekening houdt met de standpunten die binnen het comité zijn ingenomen;

  - ingeval het comité een positief advies heeft uitgebracht, kan de Commissie de maatregelen vaststellen tenzij er zich uitzonderlijke omstandigheden hebben voorgedaan of nieuwe elementen aan de orde zijn op basis waarvan het gerechtvaardigd zou zijn om de maatregelen niet vast te stellen.

In het kader van de onderzoeksprocedure kan het comité dus voorkomen dat ontwerp-maatregelen door de Commissie worden vastgesteld indien een gekwalificeerde meerderheid van lidstaten zich tegen de ontwerp-maatregelen heeft uitgesproken. De stemregeling voor deze procedure is een weerspiegeling van de stemregeling die bij de Raad in de hoedanigheid van beroepsinstantie van toepassing was, om te voorkomen dat ontwerp-maatregelen door de Commissie in het kader van het comitologiebesluit werden vastgesteld. Het zou consequent zijn om ervoor te zorgen dat de stemregeling van de comités die in het kader van de onderzoeksprocedure optreden, overeenstemt met die welke geldt voor de Raad om overeenkomstig artikel 290 van het VWEU bezwaar aan te tekenen tegen een gedelegeerde handeling.

Een andere vernieuwing is evenwel dat de Commissie niet meer verplicht is om ontwerp-maatregelen vast te stellen in de gevallen waarin er geen gekwalificeerde meerderheid voor

aanneming of verwerping kan worden bereikt[1]. In dergelijke gevallen is een grotere flexibiliteit zeker noodzakelijk om de Commissie in staat te stellen ontwerp-maatregelen opnieuw in overweging te nemen. De Commissie dient te kunnen besluiten al dan niet ontwerp-maatregelen vast te stellen of een gewijzigd ontwerp bij het comité in te dienen, onder andere rekening houdend met de standpunten die binnen het comité zijn ingenomen. Door te voorzien in een dergelijke flexibiliteit kan enerzijds beter rekening worden gehouden met de standpunten van de lidstaten en kan anderzijds de kwaliteit en de geschiktheid van de genomen besluiten worden verbeterd.

– Er zijn specifieke procedures vastgesteld voor maatregelen die om dwingende urgente redenen onmiddellijk van toepassing zijn, wanneer in een basisbesluit hierin wordt voorzien (artikel 6). Op grond van deze bepaling kan het desbetreffende comité een maatregel beoordelen en hierover een advies uitbrengen nadat die maatregel door de Commissie is vastgesteld. Indien de maatregel in het kader van de onderzoeksprocedure niet in overeenstemming is met het advies van het comité, is de Commissie verplicht de maatregel in te trekken, maar kan zij de maatregel handhaven indien zulks gerechtvaardigd is om een beperkt aantal redenen zoals gezondheid en veiligheid.

– Het voorstel behoudt de bepalingen betreffende het reglement van orde van de comités (artikel 7) en de toegang van het publiek tot de documenten over de werkzaamheden van de comités (artikel 8, lid 3).

– Het voorstel steunt op de ervaring die bij de tenuitvoerlegging van het comitologiebesluit is opgedaan en bevat dan ook een aantal belangrijke bepalingen die tot gebruikelijke werkmethoden behoren, maar die tot nu toe in het besluit niet aan de orde kwamen of slechts waren opgenomen in het reglement van orde van de comités. Het betreft hier bepalingen over het gebruik van schriftelijke procedures (artikel 3, lid 5) om het advies van het comité te verkrijgen en de mogelijkheid om ontwerp-maatregelen te wijzigen om rekening te houden met overleg binnen het comité vooraleer het comité zijn formeel advies uitbrengt (artikel 3, lid 4).

– Terwijl bij de controle van de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie alleen voor de lidstaten een rol is weggelegd, moeten beide wetgevers naar behoren en permanent op de hoogte worden gehouden van de werkzaamheden van het comité door de voortzetting van het gebruik van het comitologieregister, dat aan de nieuwe procedures wordt aangepast (artikel 8, leden 1 en 2). Het recht op informatie kan het besluitvormingsproces niet onderbreken, aangezien hierdoor aan de wetgevers een voorrecht zou worden verleend dat onverenigbaar is met artikel 291 van het VWEU.

– Ter wille van de duidelijkheid, samenhang en doeltreffendheid voorziet het voorstel ten slotte in een automatische afstemming van het bestaande acquis op de nieuwe procedures (artikel 10). Alle verwijzingen naar de procedures in het comitologiebesluit, met uitzondering van artikel 5 bis van dat besluit, gelden als verwijzingen naar de overeenkomstige procedures van de verordening: deze

[1] Op grond van het comitologiebesluit was de Commissie verplicht ontwerp-maatregelen vast te stellen ingeval het comité in het kader van de beheersprocedure geen advies kon uitbrengen of ingeval de Raad in de hoedanigheid van beroepsinstantie in het kader van de regelgevingsprocedure geen besluit kon vaststellen.

benadering heeft als voordeel dat er geen complexe structuur tot stand komt waarbij zowel de oude procedures van het comitologiebesluit als de nieuwe procedures naast elkaar bestaan, tegelijkertijd wordt vermeden dat het bestaande acquis besluit per besluit of door middel van "'omnibus'-verordeningen" op de nieuwe procedures moet worden afgestemd. Om het register te kunnen opstellen, waarmee op technisch vlak de automatische afstemming van alle bestaande procedures tot stand wordt gebracht, wordt artikel 10 twee maanden na de inwerkingtreding van de verordening van kracht.

– Een dergelijke aanpassing aan het nieuwe systeem zou geen invloed hebben op de lopende procedures waarin een advies reeds is uitgebracht, in een bijeenkomst van een comité of via een schriftelijke procedure (artikel 11). Dit betekent niet dat de lopende procedures waarin geen advies is uitgebracht, moeten worden beëindigd en van het begin af moeten worden overgedaan; die procedures moeten worden voortgezet: bijeenkomsten moeten plaatsvinden en schriftelijke procedures moeten doorgaan. De gevolgen van een dergelijke aanpassing hebben in wezen betrekking op de procedure die dient te worden gevolgd nadat het comité een advies heeft uitgebracht.

– De artikelen 10 en 11 zijn niet van toepassing op de specifieke procedures die niet aan Besluit 1999/468/EG van de Raad onderworpen zijn, in het bijzonder die welke die in het leven zijn geroepen voor de uitvoering van de gemeenschappelijke handelspolitiek. Derhalve blijven die specifieke procedures van toepassing totdat de basisbesluiten zijn vastgesteld in het licht van het stelsel van uitvoeringshandelingen, als bedoeld in artikel 291 van het VWEU en de in dit voorstel vastgestelde algemene voorschriften en beginselen betreffende de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie.

2010/0051 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van de voorschriften en algemene beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 291, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure[2],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Indien het nodig is dat juridisch bindende handelingen van de Unie (hierna "basisbesluiten" genoemd) volgens eenvormige voorwaarden worden uitgevoerd, worden bij die handelingen aan de Commissie, of, in naar behoren gemotiveerde specifieke gevallen en in de bij de artikelen 24 en 26 van het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalde gevallen, aan de Raad uitvoeringsbevoegdheden toegekend.

(2) In het kader van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap was de uitoefening van uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie geregeld bij Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999.

(3) Volgens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie dienen het Europees Parlement en de Raad nu de algemene voorschriften en beginselen vast te stellen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.

(4) Het is noodzakelijk ervoor te zorgen dat de procedures voor een dergelijke controle duidelijk en doeltreffend zijn en in verhouding staan tot de aard van de uitvoeringshandelingen en dat in die procedures de institutionele vereisten van het Verdrag alsook de ervaring die is opgedaan bij en de gebruikelijke werkmethoden die voortvloeiden uit de toepassing van Besluit 1999/468/EG tot uiting komen.

(5) Voor die basisbesluiten waarvoor de controle van de lidstaten op de vaststelling door de Commissie van uitvoeringshandelingen is vereist, is het wenselijk dat voor de uitvoering van een dergelijke controle comités worden opgericht die uit

[2] PB C [...] van [...], blz. [...].

vertegenwoordigers van de lidstaten zijn samengesteld en door de Commissie worden voorgezeten.

(6) Met het oog op een vereenvoudiging van de vereisten voor de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden van de Commissie dient slechts in twee procedures te worden voorzien: de raadplegingsprocedure en de onderzoeksprocedure.

(7) Ter wille van de vereenvoudiging moeten gemeenschappelijke regels gelden voor het comité, met inbegrip van de belangrijkste bepalingen die betrekking hebben op het verloop van hun werkzaamheden en de mogelijkheid voor het comité om via een schriftelijke procedure een advies uit te brengen.

(8) Er dienen criteria te worden vastgesteld om de procedure te bepalen die gebruikt moet worden voor de vaststelling van de uitvoeringshandelingen. Om een grotere samenhang tot stand te brengen en ervoor te zorgen dat de procedurele voorschriften in verhouding staan tot de aard van de vast te stellen uitvoeringshandelingen, moeten die criteria bindend zijn.

(9) De onderzoeksprocedure dient alleen te worden toegepast voor de vaststelling van maatregelen met algemene strekking die tot doel hebben basisbesluiten ten uitvoer te leggen en van specifieke maatregelen met potentieel significante gevolgen. Die procedure moet voorzien in een zodanige controle door de lidstaten dat maatregelen niet kunnen worden vastgesteld indien zij indruisen tegen het advies van het comité, tenzij in zeer uitzonderlijke omstandigheden waarin de Commissie ondanks een negatief advies voor een beperkte termijn maatregelen moet kunnen vaststellen en toepassen. De Commissie moet ontwerp-maatregelen kunnen herzien indien door het comité geen advies wordt uitgebracht, rekening houdend met de standpunten die binnen het comité zijn ingenomen.

(10) In alle andere gevallen alsook wanneer zij het meest geschikt wordt geacht, wordt de raadplegingsprocedure gebruikt.

(11) Wanneer een basisbesluit hierin voorziet, moet het mogelijk zijn maatregelen vast te stellen die om dwingende urgente redenen onmiddellijk van toepassing zijn.

(12) Het Europees Parlement en de Raad moeten op gezette tijden in kennis worden gesteld van de werkzaamheden van de comités.

(13) Openbaarheid van informatie met betrekking tot de werkzaamheden van de comités moet worden gegarandeerd.

(14) Besluit 1999/468/EG dient te worden ingetrokken. Om de overgang tot stand te brengen tussen de regeling van Besluit 1999/468/EG en deze verordening moet elke verwijzing in bestaande wetgeving naar procedures uit dat besluit - met uitzondering van de in artikel 5 bis van dat besluit bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing worden beschouwd als een verwijzing naar de overeenkomstige procedures in deze verordening. De gevolgen van artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG moeten worden gehandhaafd voor de toepassing van de bestaande basisbesluiten die naar dat artikel verwijzen.

(15) Deze verordening laat de bevoegdheden van de Commissie, als vastgesteld door het Verdrag, met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de mededingingsregels, onverlet,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1
Onderwerp

Bij deze verordening worden de algemene voorschriften en beginselen vastgesteld die van toepassing zijn op de regelingen die gelden in de gevallen waarbij het op grond van een juridisch bindende handeling van de Unie (hierna "basisbesluit" genoemd) vereist is dat de vaststelling van bindende uitvoeringshandelingen door de Commissie aan de controle van lidstaten is onderworpen.

Artikel 2
Keuze van de procedures

1. Overeenkomstig de aard van de desbetreffende uitvoeringsmaatregelen, kan een basisbesluit voorzien in de toepassing van de onderzoeksprocedure of de raadplegingsprocedure.

2. De onderzoeksprocedure is alleen van toepassing voor de vaststelling van:

   a) uitvoeringsmaatregelen met algemene strekking;

   b) andere uitvoeringsmaatregelen met betrekking tot:

      i) het gemeenschappelijk landbouw- en visserijbeleid;

      ii) het milieu, de beveiliging en veiligheid of bescherming van de gezondheid of de veiligheid van mensen, dieren of planten;

      iii) de gemeenschappelijke handelspolitiek.

3. Voor alle andere uitvoeringsmaatregelen en voor de in lid 2 bedoelde uitvoeringsmaatregelen waar dit wenselijk wordt geacht, is de raadplegingsprocedure van toepassing.

Artikel 3
Gemeenschappelijke bepalingen

1. Indien een basisbesluit voorziet in de toepassing van de in de artikelen 4, 5 en 6 bedoelde procedures, zijn de bepalingen van de leden 2 tot en met 6 van dit artikel van toepassing.

2. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

3. De voorzitter legt het comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor.

4. Het comité onderzoekt de ontwerp-maatregelen. Tot een advies is uitgebracht, kan de voorzitter gewijzigde versies van de ontwerp-maatregelen voorstellen om rekening te houden met het overleg binnen het comité. Hiertoe kan de voorzitter verscheidene

vergaderingen van het comité bijeenroepen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter naargelang van de urgentie van de materie kan vaststellen, zijn advies over het ontwerp uit.

5. De voorzitter kan het advies van het comité via een schriftelijke procedure verkrijgen. De voorzitter stuurt de ontwerp-maatregelen waarover het advies van het comité wordt gevraagd toe aan de leden van het comité en legt naargelang van de urgentie van de materie een termijn vast. Elk lid van het comité dat niet binnen de vastgestelde termijn heeft laten weten uitdrukkelijk bezwaar te hebben tegen of geen standpunt te willen innemen inzake de ontwerp-maatregelen, wordt geacht ermee in te stemmen.

   Binnen de overeenkomstig de vorige alinea vastgestelde termijn kan elk lid van het Comité verzoeken om de schriftelijke procedure af te sluiten en de ontwerp-maatregelen op een vergadering van het comité te behandelen. De voorzitter kan besluiten de schriftelijke procedure te handhaven of de schriftelijke procedure zonder verder gevolg af te sluiten. In dit laatste geval wordt het comité zo snel mogelijk bijeengeroepen.

6. Het advies van het comité wordt in de notulen opgenomen. Iedere lidstaat heeft het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

Artikel 4
Raadplegingsprocedure

1. Het comité brengt advies uit, zo nodig door middel van een stemming. Indien het comité zich door middel van een stemming uitspreekt, wordt het advies uitgebracht met de meerderheid van stemmen die in artikel 238, lid 1, van het Verdrag is voorgeschreven.

2. De Commissie spreekt zich dan uit over de te nemen maatregelen, waarbij zij zoveel mogelijk rekening houdt met de conclusies van de besprekingen binnen het comité en met het uitgebrachte advies. Zij stelt het comité in kennis van de wijze waarop zij met het advies rekening heeft gehouden.

Artikel 5
Onderzoeksprocedure

1. Het comité brengt zijn advies uit bij gekwalificeerde meerderheid zoals bedoeld in artikel 16, leden 4 en 5, van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

2. Indien de ontwerp-maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het comité, stelt de Commissie deze maatregelen vast, tenzij er zich uitzonderlijke omstandigheden hebben voorgedaan of nieuwe elementen aan de orde zijn op basis waarvan het gerechtvaardigd zou zijn om de maatregelen niet vast te stellen. In dergelijke gevallen kan de voorzitter het comité een nieuw ontwerp van de te nemen maatregelen voorleggen.

3. Wanneer de ontwerp-maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité, worden die maatregelen door de Commissie niet vastgesteld. De

voorzitter kan de ontwerp-maatregelen ter verdere bespreking voorleggen of een gewijzigde versie van de ontwerp-maatregelen indienen.

4. Wanneer geen advies is uitgebracht, kan de Commissie de ontwerp-maatregelen vaststellen. Wanneer de Commissie de ontwerp-maatregelen niet vaststelt, kan de voorzitter een gewijzigde versie van de ontwerp-maatregelen aan het comité voorleggen.

5. In afwijking van lid 3 kan de Commissie ontwerp-maatregelen vaststellen die niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité indien het niet vaststellen van de ontwerp-maatregelen binnen een dwingende termijn zou resulteren in een aanzienlijke verstoring van de markten of een risico voor de beveiliging of veiligheid van mensen of voor de financiële belangen van de Unie zou veroorzaken.

In een dergelijk geval stelt de Commissie het comité onverwijld in kennis van de redenen waarom zij de maatregelen heeft vastgesteld en kan zij die maatregelen voor een tweede beraadslaging van het comité indienen. Indien de vastgestelde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het tweede advies van het comité of indien de maatregelen niet binnen een maand na hun vaststelling voor een tweede beraadslaging zijn ingediend, trekt de Commissie de maatregelen op staande voet in. Indien de maatregelen in overeenstemming zijn met het tweede advies van het comité, of indien geen advies wordt uitgebracht, blijven die maatregelen van kracht.

Artikel 6
Onmiddellijk toepasselijke maatregelen

1. In afwijking van de artikelen 4 en 5 kan in een basisbesluit worden vastgesteld dat om dwingende urgente redenen de bepalingen van de leden 2 tot en met 5 van dit artikel van toepassing zijn.

2. De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn.

3. De voorzitter legt onverwijld de in lid 2 bedoelde maatregelen aan het desbetreffende comité voor om diens advies te verkrijgen overeenkomstig de in het basisbesluit vastgestelde procedure.

4. In het kader van een onderzoeksprocedure waarbij de maatregelen overeenkomstig artikel 5, lid 3, niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité, trekt de Commissie de overeenkomstig lid 2 vastgestelde maatregelen in.

5. In afwijking van lid 4 kan de Commissie de geldende maatregelen handhaven om redenen die verband houden met de bescherming van het milieu of van de gezondheid of veiligheid van mensen, dieren of planten, met het behoud van maritieme rijkdommen, omwille van de veiligheid en de beveiliging of om te voorkomen dat de markten worden verstoord of dreigen verstoord te worden. In die gevallen dient de voorzitter onverwijld dezelfde maatregelen voor een tweede beraadslaging bij het comité in of dient hij een gewijzigde versie van de maatregelen in.

De in lid 2 bedoelde maatregelen blijven van kracht totdat zij zijn ingetrokken of door een ander uitvoeringsbesluit zijn vervangen.

Artikel 7
Reglement van orde

1. Elk comité stelt op voorstel van zijn voorzitter bij meerderheid van stemmen van zijn leden zijn reglement van orde vast op basis van een standaardreglement dat in het *Publicatieblad van de Europese Unie* wordt gepubliceerd.

   Bestaande comités passen, voor zover nodig, hun reglement van orde aan het standaardreglement aan.

2. De voor de Commissie geldende beginselen en voorwaarden inzake de toegang van het publiek tot documenten en gegevensbescherming gelden ook voor documenten van de comités.

Artikel 8
Informatie over de werkzaamheden van het comité

1. De Commissie houdt een register bij van de werkzaamheden van het comité waarin volgende gegevens zijn opgenomen:

   a) de agenda's van de bijeenkomsten van het comité,

   b) de beknopte verslagen, samen met de lijsten van de autoriteiten en organisaties waarvan de personen die door de lidstaten zijn aangewezen om hen te vertegenwoordigen deel uitmaken,

   c) de ontwerp-maatregelen waarover de comités worden verzocht een advies uit te brengen,

   d) de resultaten van de stemming,

   e) de definitieve versie van de ontwerp-maatregelen nadat het advies van de comités is uitgebracht,

   f) de gegevens betreffende de definitieve vaststelling van de maatregelen door de Commissie, en

   g) statistische gegevens over de werkzaamheden van de comités.

2. Het Europees Parlement en de Raad hebben toegang tot de in lid 1 bedoelde gegevens.

3. De gegevens van alle in de punten a) tot en met f) van lid 1 bedoelde documenten alsook de in punt g) van lid 1 bedoelde informatie wordt in het register bekendgemaakt.

Artikel 9
Intrekking van Besluit 1999/468/EG

Besluit 1999/468/EG wordt ingetrokken.

De gevolgen van artikel 5 bis van het ingetrokken besluit blijven gehandhaafd voor de toepassing van de bestaande basisbesluiten waarin naar dat artikel wordt verwezen.

Artikel 10
Aanpassing van bestaande basisbesluiten

1. Wanneer vóór de inwerkingtreding van deze verordening vastgestelde basisbesluiten voorzien in de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie overeenkomstig Besluit 1999/468/EG zijn de volgende regels van toepassing:

   a) verwijzingen naar artikel 3 van Besluit 1999/468/EG gelden als verwijzingen naar artikel 4 van deze verordening;

   b) verwijzingen naar de artikelen 4 en 5 van Besluit 1999/468/EG gelden als verwijzingen naar artikel 5 van deze verordening;

   c) verwijzingen naar artikel 6 van Besluit 1999/468/EG gelden als verwijzingen naar artikel 6 van deze verordening;

   d) verwijzingen naar de artikelen 7 en 8 van Besluit 1999/468/EG gelden als verwijzingen naar artikel 8 van deze verordening.

2. De artikelen 3 en 7 van deze verordening zijn van toepassing op alle bestaande comités.

Artikel 11
Overgangsregeling

Deze verordening laat onverlet de lopende procedures waarin een comité reeds overeenkomstig Besluit 1999/468/EG advies heeft uitgebracht.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op 1 oktober 2010.

Artikel 10 is van toepassing met ingang van 1 december 2010.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*